

besvarede handelsministeren en del detailspørgsmål, der var blevet stillet under 1. behandlingen.

Løvforslaget blev henvist til behandling i et udvalg. I dettes betænkning indstiller et *flertal* i udvalget (regeringspartierne medlemmer) lovforslaget til vedtagelse med den ændring, at der indføres et nyt stk. 2 i lovforslagets § 1, jfr. herom foran. I et bilag til udvalgsbetænkningen er optrykt handelsministerens besvarelse af en række spørgsmål fra udvalget til ministeren. Af disse besvarelser skal fremhæves svaret vedrørende den af Axel Kristensen foretagne sammenligning mellem udviklingen af henholdsvis arbejdsløn og udbytter siden 1950. Det hedder i besvarelsen:

„Udbyttet i aktieselskaber er steget fra 240 mill. kr. i 1950 til 322 mill. kr. i 1955 eller med 34,2 pct. Overskuddet er i samme tidrum steget fra 572 mill. kr. til 798 mill. kr. eller med 39,5 pct. Den gennemsnitlige timefortjeneste for industriarbejdere m. v. er steget fra 3 kr. 21 øre i 1950 til 4 kr. 36 øre i 1955 eller med 35,8 pct.

Til belysning af væksten i udbyttet m. v. kan oplyses, at samtidig er den samlede aktiekapital forøget med godt og vel 1 milliard kroner. I samme periode er aktionærernes formue vokset derved, at aktiekurserne er steget; aktiekursindeksen var 126 i 1950 og 158 i januar-november 1956.“

Ved 2. behandling anbefalede *Per Hækkerup* (S) på udvalgsflertallets vegne kort lovforslaget til vedtagelse med den foreslåede ændring i § 1.

Axel Kristensen (V) fandt ikke, at handelsministerens besvarelse af hans spørgsmål om forholdet mellem stigningen i arbejdslønningerne og udbytterne var tilfredsstillende. Han fastholdt, at aktionærernes udbytte og realformue i den omhandlede periode var faldet, mens arbejdernes andel i udbyttet var steget med et par procent om året, hvilket svarer til produktivitetsstigningen. Lovforslaget ville efter hans opfattelse virke skadeligt, fordi det berøver folk lysten til at finansiere erhvervslivet, når de kan komme ud for vilkårligheder af den art, som lovforslaget indeholder. Hans parti ville derfor stemme imod lovforslaget.

Fanger (KF) henviste til sine udtalelser ved lovforslagets 1. behandling; hans parti ville ligeledes stemme imod lovforslaget.

A. C. Normann (RV) fremhævede i anledning af den agitation, der fra venstres og de konservatives side var ført imod udbyttebegrænsningsforslaget, at forslaget var langt mildere end den aktieudbyttebegrænsningslov, som de to partier billigede næsten hele tiden fra 1940 til op til begyndelsen af 1950'erne med forskellige motiveringer. Om sammenligningen mellem lønninger og udbytter udtalte han, at man ikke måtte overse, at man ikke fratager aktionærerne værdien af den tiendedel, der skal spærres, men at den senere gives fri; det er altså en formueværdi, som de beholder.

Aksel Larsen (DK) erklærede, at hans parti ikke kunne give